

Baltā galdauta svētki

2017

Jalka ir pilsēta, kur sākas Latvija, Jalkas novads ir vieta, kur sākas šis stāsts.

Šobrīd es dzīvoju Jalkā, precīzāk, Jalkas pagastā "Jekšos". Šajās mājās es dzīvoju jau 10 gadus, bet man ir 15 gadi. Iespējams, jums rodas jautājums, kur es dzīvoju pirmstam? Mana dzimtā pilsēta un vieta, kur uzaugu savus pirmos dzīves gadus, ir Līmbaži, taču es uzskatu, ka šobrīd mana īstā vieta, kur jūtos vislabāk ir Jalka. Tomēr, stāsts nav tieši par mani, bet gan par manu vecāku nokļūšanu šeit, Jalkā.

Māju, kurā šobrīd dzīvoju var saukt par mana tēva senču māju, šeit ir dzīvojušas vairākas paaudzes mūsu radu, un tagad šeit dzīvojam mēs.

Mans tētis ir dzimis, uzaudzis un mācījies Jalkā, tāpat kā viņa vecāki un secēcāki. Jau tad, kad mans tētis ir bijis mazs, šeit Jekšos ir bijušas govis, zirgi un mājuputni. Kad viņš pabeidza Jalkas 1. vidusskolu, viņš devās mācīties uz Priekulkiem. Tur viņš apguva lauksaimniecību, lauksaimniecības uzdevi.

Skolas laikā mans tētis satika manu mammu, viņa arī mācījās lauksaimniecību, lopkopību, mājāsaimniecību, pavāra mākslu un daudz ko citu. Manas mammas dzimtā puse ir Līmbaži, viņa arī uzauga laukos, nevis pilsētā, tāpēc gan mammai, gan tētim lauku darbi nav bijuši sveši, jau kopš bērnības.

Kad viņi abi pabeidza skolu, viņi pārcēlās uz Līmbažiem un 9 gadus nodzīvoja pilsētā strādājot un audzinot mani un manus divus brāļus. Sestdienās un svētdienās, kā arī visu vasaru mēs braucām dzīvot un strādāt uz Jalku, Jekšiem. Mēs palīdzējām secēcākiem lauku darbos un mani vecāki darīja visu, lai mēs šeit jūtos labi. Mājas remontdarbi un apkārtējās vides iekopšana bija pirmie darāmie darbi.

Tieši tajā laikā, kad mēs uz Jalku braukājām visbiežāk, Latvijas Dabas fonds ar savu projektu meklēja jaunus lauksaimniekus, kuri būtu ar mieru audzēt liellopus un uzturēt pļavas Gaujās teritorijā, lai viss neaizaugtu ar krūmiem, lai viss būtu sakopts un skaists, jo Latvijas Dabas fonda mērķis ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana.

Mani vecāki, pretams, pievīta, jo viņiem bija iegūta attiecīgā izglītība un, patiesībā, viņi to arī arī ļoti vēlējas.

Pirmajā gadā Latvijas Dabas fonds atbalstīja manus vecākus, nopērkot piemās 7 teles un 1 bulli, uzcelot lopiem pajūti, iedodot naudu pirmo aploku būvei. Pirmajā gadā viss tika sagādāts, nākamajos gados bija jāatīsta šī saimniecība pašiem, rakstot projektus un strādājot pašu spēkiem.

Šobrīd saimniecībā ir 81 liellops. Saimniecībā ir visa nepieciešamā tehnika un 111 ha lauksaimniecības zemes, kur ganīt lopus un gatavot barību ziemeļiem.

Manuprāt, viss vēl ir tikai procesā, un šī bioloģiskā saimniecība vēl tikai augš un augš. Šāds nu bija šis stāsts par manu vecāku nokļūšanu Jalkā un bioloģiskās saimniecības izveidošanu.